

19 de març de 2019

El secretari del Govern

Comunicació

al Govern sobre la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret per a l'acreditació i reconeixement de les escoles d'educadors en el lleure infantil i juvenil.

Després de l'experiència obtinguda durant els anys de vigència del Decret 213/1987, de 9 de juny, sobre reconeixement d'Escoles d'Educadors en el Lleure Infantil i Juvenil, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies vol dur a terme la consulta pública prèvia a l'elaboració del decret que ha de permetre modificar la normativa vigent en aquesta matèria per a adaptar-la a la realitat actual.

Per tot això, a proposta del conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, el Govern

Pren coneixement de la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret per a l'acreditació i reconeixement de les escoles d'educadors en el lleure infantil i juvenil, amb el contingut que s'annexa.

Cullell i Comellas, Víctor
SECRETARI DEL GOVERN
21.03.2019 18:56:21

Document Signat Electrònicament

Annex

Consulta relativa al Projecte de decret per a l'acreditació i reconeixement de les escoles d'educadors en el lleure infantil i juvenil.

1. Problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa.

Com a comentari previ, cal indicar la utilitat de mantenir dues formes d'acreditació de les escoles que volen impartir formació en l'àmbit de l'educació en el lleure. Cada organisme – la Direcció General de Joventut (en endavant DGJ), d'una banda, i el Servei d'Ocupació de Catalunya (en endavant SOC), de l'altre -, dona resposta a les necessitats de formació en aquest àmbit de col·lectius diferenciats. Amb un tipus d'escola, probablement, no s'aconseguiria una oferta formativa relacionada amb el lleure dirigida a un públic tan transversal com la que tenim actualment. Així, el SOC dirigeix o configura aquests cursos principalment a persones que estan aturades, mentre que les escoles reconegudes per la DGJ normalment són entitats ja vinculades al món del lleure que solen tenir com a destinatàries persones voluntàries, que realitzen aquests cursos com a complement de la seva tasca de voluntariat. Tot això, no obstant, no treu que els estudiants, utilitzin la via que utilitzin, tenen els mateixos drets i la qualitat de la formació obtinguda ha d'estar igualment garantida en ambdós casos.

Posat de manifest l'anterior, i de conformitat amb la normativa vigent, els procediments i requisits per a obtenir el reconeixement com a escola d'educadors en el lleure exigits per part de la DGJ són diferents dels procediments i requisits per a obtenir l'acreditació per part del SOC per impartir els certificats de professionalitat vinculats a les activitats d'educació en el lleure infantil i juvenil.

Aquest problema afecta a gairebé el 70% de les escoles d'educació en el lleure reconegudes per la DGJ (que són un total de 30) i a tots els nous centres i escoles que volen poder impartir aquesta formació. Alhora afecta una gran majoria del total de centres acreditats pel SOC per impartir els certificats de professionalitat SSCB0209 i/o SSCB0211 i que, en canvi, no tenen el reconeixement per part de la DGJ.

Les causes de la diferència de requisits i criteris per a poder impartir una formació d'una naturalesa tan similar rau en la configuració de la normativa actual sobre aquesta matèria, que s'explica breument a continuació.

D'una banda, la DGJ regula el reconeixement de les Escoles d'Educadors en el Lleure Infantil i Juvenil a través del Decret 213/1987. En el moment de publicació d'aquest Decret, i fins l'any 2010, aquestes eren les úniques escoles que podien impartir els cursos oficials de monitor/a i de director/a d'activitats d'educació en el lleure infantil i juvenil. Els cursos oficials

esmentats, a més, estaven regulats de forma exclusiva per la DGJ.

A partir de l'any 2011, deixa d'haver-hi aquesta exclusivitat de la DGJ i el SOC també pot acreditar centres per tal que imparteixin certificats de professionalitat vinculats a les activitats d'educació en el lleure infantil i juvenil. En concret, el certificat de professionalitat de Dinamització d'activitats de lleure educatiu infantil i juvenil i el de Direcció i coordinació d'activitats de lleure educatiu infantil i juvenil, d'acord amb el RD 1537/2011 i el RD 1697/2011, respectivament.

Mitjançant l'Ordre BSF/192/2015, per la qual s'estableixen els programes dels cursos de formació de monitor/a i de director/a d'activitats d'educació en el lleure infantil i juvenil, es va establir que el contingut dels cursos regulats per la DGJ fos igual que el contingut dels certificats de professionalitat esmentats i que imparteixen centres reconeguts pel SOC.

No obstant, i a diferència de la uniformitat aconseguida en relació amb els continguts dels cursos acreditats tant per la DGJ com el SOC, continua havent-hi disparitat en els procediments i criteris per obtenir el reconeixement com a escola d'educadors en el lleure per part de la DGJ i l'acreditació per part del SOC per impartir els certificats de professionalitat. Les principals conseqüències que genera aquest fet són:

- Els requisits que ha de complir un centre o escola per obtenir el reconeixement per part de la DGJ i l'acreditació per part del SOC perquè pugui impartir una formació de naturalesa molt similar són diferents.
- Hi ha escoles d'educadors en el lleure reconegudes per la DGJ que no poden impartir els certificats de professionalitat del SOC en matèria de formació d'educadors en el lleure.
- L'Administració no disposa de les eines adequades per aplicar criteris rigorosos i moderns per a vetllar per les condicions i qualitat de les escoles d'educació en el lleure, ni pel que fa a les existents ni, sobretot, pel que fa a les que pretenen ser-ho.
- El procés de tramitació de reconeixement per part de la DGJ i d'acreditació per part del SOC de les escoles d'educadors en el lleure no es realitza mitjançant un únic tràmit unificat i per tant, no compleix amb els requisits d'eficiència i simplicitat que han de regir qualsevol actuació de l'Administració Pública. A més, la inexistència d'un únic tràmit no permet que les escoles interessades puguin ser reconegudes per la DGJ i acreditades pel SOC a través d'una única sol·licitud.
- La normativa vigent per al reconeixement d'escoles d'educadors en el lleure de la DGJ no contempla les múltiples evolucions normatives, procedimentals i de criteris de qualitat que s'han produït des de l'any de la seva publicació (1987), cosa que implica que els criteris exigits a aquestes escoles no s'adeqüen a la realitat actual.

Si no es resol, el problema detectat no només persisteix en el temps, sinó que s'incrementa en la mesura que hi ha oberta la possibilitat que diversos centres i escoles s'incorporin a

algun dels dos registres corresponents (el de la DGJ o el del SOC) per complir una o altra normativa, sense compatibilitzar el doble reconeixement.

2. Els objectius de la iniciativa.

Els objectius a assolir amb la norma que es proposa són:

- 1 Adequar els requisits de les escoles d'educadors en el lleure reconegudes per la DGJ a la realitat actual.
- 2 Garantir que els alumnes reben una formació amb uns estàndards mínims de qualitat, amb independència del centre de formació.
- 3 Reduir les càrregues administratives que afecten als centres amb interès en impartir formació en matèria de lleure infantil i juvenil i als ciutadans que volen rebre aquesta formació.
- 4 Afavorir que els centres formatius puguin ampliar la seva oferta formativa i definir quina titulació s'obté en cada cas.
- 5 Reforçar la seguretat jurídica dels ciutadans interessats en aquesta matèria, ja siguin els propis centres formatius o els alumnes que reben la formació.

3. Les possibles solucions alternatives regulatòries i no regulatòries.

La opció de no fer res, i mantenir vigent la normativa actual, com s'ha assenyalat, resulta inadequada perquè els problemes detectats són prou greus com per a considerar que no es pot seguir en la situació actual. La no actuació suposa:

- Mantenir una normativa sobre reconeixement d'escoles de la DGJ que es considera obsoleta i no adaptada als múltiples canvis que hi ha hagut des del moment de la seva publicació, fa més de trenta anys.
- Mantenir la disparitat de criteris per al reconeixement i acreditació per part de la DGJ, d'una banda, i del SOC, de l'altra, de les escoles d'educadors de lleure infantil i juvenil per impartir formacions amb el mateix contingut, d'acord amb Ordre BSF/192/2015 ja esmentada.
- Que el procés de tramitació de reconeixement per part de la DGJ i d'acreditació per part del SOC de les escoles d'educadors en el lleure infantil i juvenil no es simplifiqui i continuï essent diferent en funció del registre al que es vulguin inscriure les escoles (el de la DGJ o el del SOC).

S'opta per la regulació mitjançant Decret perquè es considera que aquesta és la forma

jurídica que escau per a l'objecte que es proposa regular. Sobretot si es té en compte que la normativa vigent relativa a la DGJ que cal derogar és un Decret. Aquesta fórmula permetria el següent:

1 Adequar els requisits de les escoles d'educadors en el lleure reconegudes per la DGJ a les múltiples evolucions normatives i als criteris de qualitat vigents actualment i que són molt superiors als del moment de redacció de la normativa actual (1987).

2 Harmonitzar els requisits de les escoles d'educadors en el lleure amb els requisits que té el SOC per als centres que emeten certificats de professionalitat vinculats a les activitats de lleure educatiu amb infants i joves.

3 Simplificar i unificar la tramitació del Reconeixement de la DGJ i de l'Acreditació del SOC per a impartir formació vinculada al lleure educatiu. Es prendria com a base l'actual tràmit del SOC per a l'acreditació de centres que es completaria amb:

-Uns requisits suplementaris establerts per la DGJ.

-La necessitat d'un informe vinculant de la DGJ.

-En cas de Resolució positiva del SOC, la inscripció també al Registre corresponent de la DGJ.

4 Facilitar que les escoles d'educadors en el lleure reconegudes per la DGJ estiguin capacitades per impartir els certificats de professionalitat del SOC en matèria d'activitats de lleure educatiu amb infants i joves i, igualment, que els centres acreditats pel SOC puguin impartir els cursos de monitor/a i director/a d'activitats d'educació en el lleure definint amb detall quan es pot obtenir la titulació de la DGJ, la titulació del SOC o les dues simultàniament.

Actualment, mentre no hi ha aquesta normativa que es proposa, s'ha establert un sistema de coordinació entre SOC i DGJ per a treballar en paral·lel, coordinadament i amb comunicació estable les sol·licituds respectives que es reben, instant als sol·licitants a demanar simultàniament el reconeixement de la DGJ i l'acreditació del SOC. Aquest sistema, però, no és ni prou clar ni prou sòlid, té una base jurídica molt feble, i és confús per als interessats.

Igualment, les escoles reconegudes per la DGJ i els centres acreditats pel SOC poden iniciar, si ho estimen oportú, el reconeixement DGJ o l'acreditació SOC que els manqui, però atès que queda a la seva elecció no és possible consolidar el desitjable escenari que la gran majoria de centres i escoles puguin fer la formació de la DGJ i la formació del SOC en matèria d'educació en el lleure.

4. Necessitat i oportunitat de l'aprovació de la norma.

L'impacte per a les administracions públiques és beneficiós perquè ordena, clarifica i aporta coherència a l'escenari actual en matèria de reconeixement i acreditació d'escoles i de centres que formen les persones que han d'exercir com a educadors/es en el lleure.

Pel que fa a l'impacte per als ciutadans que participen de les activitats de formació en l'àmbit de l'educació en el lleure, es pot diferenciar entre els alumnes i les entitats o centres sol·licitants d'aquest reconeixement. Per als alumnes, la nova regulació els permetrà rebre una formació amb uns nivells mínims de qualitat garantits.

Per als centres de formació que sol·licitin el reconeixement, la simplificació administrativa i de càrregues és rellevant atès que es passa d'haver de fer dos tràmits a fer-ne només un.

Igualment equiparar dos tràmits diferents i tractar-los de forma unificada implica una simplificació normativa.

Les càrregues per a les escoles d'educadors en el lleure reconegudes per la DGJ per adaptar-se als criteris normatius i de qualitat vigents i que contemplarà la nova normativa, està en funció de l'esforç que ja hagin fet aquestes escoles per modernitzar-se i adaptar-se, independentment de no estar-hi obligades normativament. Tanmateix, és un esforç que cal exigir perquè no té cap sentit tenir com a estàndards de qualitat uns criteris de fa més de 30 anys.

Com s'ha dit, únicament amb accions de coordinació administrativa el problema no es resol de forma definitiva i satisfactòria. Alhora, les accions empreses tenen una base tècnica i jurídica feble, amb la inseguretat que això crea.

El rang normatiu escollit és el correcte, atès que la normativa que es vol derogar i actualitzar és un Decret.